

ud fra, at det Udvalg, hvortil det ærede Medlem sigtede, var Udvalget angaaende Ordningen af Fattigvæsenet? (Winther: Ja!) Jeg skal selvfølgelig ikke i mindste Maade søge at influere paa Thingets Afstemning over, hvorledes dette Forslag videre skal behandles; men da den Antydning, der saaledes er fremkommen fra det ærede Medlems Side, tør lade mig formode, at der er Stemning for at henvise dette Forslag til et saadant Udvalg, vil jeg paa Sagens nuværende Stadium aldeles afholde mig fra at udtale mig om den. Hvis Forslaget ikke skulde blive henvist til Udvalg, vil jeg jo paa senere Stadier kunne udtale mig desangaaende, og naar det skulde blive udformet til bestemte Forslag i Fattigloven, vil jeg kunne faae endnu rigere Anledning til at udtale mig derom. Jeg skal derfor, for ikke yderligere at lægge Beslag paa Thingets Tid, aldeles afholde mig fra at udtale mig om Sagen paa dens nuværende Stadium.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Winther: Jeg vil tillade mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, der er nedsat til at behandle Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen med flere andre Lovforslag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Winthers ovennævnte Forslag under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Formanden: Den næste paa Dagsordenen opførte Sag skal jeg efter et af den ærede Forslagsstiller fremsat Ønske lade udgaa af Dagsordenen.

Man gif altsaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Anmeldelse af Hovedopholdssted m. M.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Spalte 1479 ff.).

Laurer: Som jeg tillod mig at bemærke, da jeg havde den Ære at indbringe dette Forslag, gaar det ud paa at give nærmere Bestemmelser angaaende politisk Domicil. De Regler, der findes herom i Lovgivningen, ere som bekendt høvsten ubtømmende eller ganske overensstemmende. Der bliver navnlig Spørgsmaal derom, naar en Mand har mere end eet Opholdssted. Herom

findes der i Valgloven den Bestemmelse, at den Vedkommende med Hensyn til sin Valgret til Folkethinget kan bestemme, hvilket af de to eller flere Steder, han har Ophold, han i saa Henseende vil have betragtet, som sit Hovedopholdssted; det er overladt til den Vedkommende selv fuldstændig frit at afgjøre dette. Den heri indeholdte Regel finder selvfølgelig Anvendelse paa alle de Tilfælde, hvori andre Valgretsbestemmelser ere knyttede til Reglerne for Valgret til Folkethinget. Derimod faaes en saadan Bestemmelse med Hensyn til Valgbarheden; der findes i saa Henseende ikke nogen anden Bestemmelse end den, som indeholdes i Grundloven med Hensyn til Landsthingsvalgene, hvorefter man, som bekendt, kun kan vælges til Landstthinget i den Kreds, hvori man har sin Bopæl, men her er ikke Noget bestemt om, hvorledes den Mand, som har Opholdssted i to eller flere Valgkredse, i saa Henseende har at forholde sig, eller hvilken Regel der skal være gjældende for ham. I Praxis er Sagen, som det vil være de Herrer bekendt fra et nylig indtruffet Tilfælde, bleven afgjort saaledes, at det staar Vedkommende frit for, efter at Valget har fundet Sted, at bestemme, hvorvidt han vil betragtes som boende paa det Sted, hvor han er valgt, eller ikke. Deraf opstaar imidlertid den Uregelmæssighed, som jeg vistnok tør kalde det, at en Mand kan udøve sin Valgret fra et Opholdssted og gjøre sin Valgbarhed gjældende fra et andet. Noget Lignende kan finde Sted med Hensyn til kommunale Hverv, saavel saadanne, der hidrøre fra Valg, som saadanne, der hidrøre fra Udnævnelse, men ere knyttede til Bopælen, saafom, for at nævne et Par Exempler paa denne sidste Art, Landvæsenkommisærere og lignende kommunale Tilidsmand. Enhver, der har Ophold i to eller flere Valgdistrikter, vil kunne modtage Valg med Hensyn til begge disse Arter, hvilket af Stederne han attraar, uden Hensyn til om han gjør enten sin politiske eller sin kommunale Valgret gjældende paa et andet Sted. Fremdeles er det bekendt, at det ikke med Strenghed iagttages, at en Mand, naar han forandrer sit Hovedopholdssted eller blot sit Opholdssted, har at frastige sig saadanne Hverv, der ikke ville kunne overdrages ham, efter at en saadan Forandring er foregaaet. Med Hensyn hertil foreligger der som bekendt ogsaa en Afgjørelse fra det andet Things Side, hvorefter en Mand, som var flyttet fra den Valgkreds, hvori han var valgt, desuagtet har faaet Tilladelse til at beholde sin Plads i Thinget. Det paagjældende Udvalg havde, som bekendt, endog med Enstemmighed indstillet, at Vedkommendes Ret til at have Sæde i Thinget burde være ophørt med hans Frastytning fra hans tidligere Opholdssted; men, som bekendt, kom Thinget til et andet Resultat ved den Afgjørelse, som den Gang fandt Sted. Jeg skal ikke her undersøge, hvilke Motiver der ledede det høje Landstthing til at fatte denne Beslutning, men